

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250
Letna naročnina L. 2.500
Letna inozemstvo L. 3.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVIII. - Štev. 2 (880)

Gorica - četrtek, 13. januarja 1966 - Trst

Posamezna številka L 50

Nekaj o srednji šoli Wyszynski ni smel potovati

Preteklo nedeljo je bil na slovenski gimnaziji-liceju in na učiteljsku v Gorici prvi letošnji sestanek staršev in profesorjev. Starši so se sestanka udeležili v prav lepem številu, čeprav se je od začetka zdelo, da jih bo le malo. S tem so pokazali, da jih zanima, kako gre z njihovimi otroki na šoli, in tudi da želijo sedaj po prvem tromesečju pojasnil od profesorjev. Seveda niso prišli vsi, ki imajo otroke na šoli, vendar smemo reči, da je bila njih udeležba zadovoljiva bolj kot druga leta.

Na sestanku je ravnatelj prof. M. Rosi spregovoril nekaj tehničnih besed v zvezi z našim šolskim problemom. Najprej je poudaril, da se na šoli vedno bolj veča število deklet, manjša pa se število fantov. Poleg tega se ugotavlja tudi dejstvo, posebno na nižji šoli, da so dekleta bolj marljiva in posebno še bolj disciplinirana kot fantje. Ti slednji da so na enotni srednji šoli večkrat pravi »teddy-boys«. Vprašal se je, kje je vzrok tem pojavom.

Dejstva so dejstva in vsako dejstvo ima svoje vzroke. Zakaj se vedno manj naših fantov odloča za nadaljevanje študij na višjih srednjih šolah? Zakaj študirajo slabše od deklet?

O tem pojavu, ki ne zajema samo slovenske šole, je že marsikdo razpravljaval in iskal vzrokov. Pri nas bi lahko rekli, da so naslednji:

1. Fantje bi radi čimprej kaj zaslužili. Družine želijo prav isto, ker glavno postaja danes denar. Zaradi razmer na Goriskem slovenskim fantom ni težko dobiti zaposlitve v trgovini, v delavnici pri kakem obrtniku, včasih tudi v tovarni. Zato prekinajo s študijem po končanem 3. razredu srednje šole. Tako je denar hitro v hiši. Z denarjem pride tudi motor in še kaj drugega. Vsi so tako zadovoljni.

Toda je-li to pametno? Ze marsikakega fanta sem srečal, ki mu je bilo pozneje žal, da ni naprej in več študiral. Vpisal se je v kakšne večerne šole in v velikim trudom dosegel to, kar bi v mlajših letih napravil veliko prej in z mnogo manjšim naporom.

2. Da so fantje v razvojni dobi razboriti in pobalinski, je že stara resnica. Ali zakaj se zdi, da je danes v tem oziru slabše kot v preteklosti? Gotovo je to vpliv časa, v katerem živimo. Vendar samo to ni zadostno opravičilo. Marsikdaj so krive tudi družine, ki fantom dajejo potuho ali se zanje premalo brigajo. Najbrž je kriva tudi osnovna šola, ki ne zna zbuditi čuta za disciplino in za resno učenje, posebno pri dečkih ne. Končno je kriva tudi sedanja enotna srednja šola, ki so jo vpeljali. Na taki šoli ni mogoče več nobeno razlikovanje med boljimi in slabšimi, med marljivimi in lenuhi, med tistimi, ki imajo veselje do učenja, in med tistimi, ki hodijo v šolo le prisiljeni, ker ne smejo na delo zaradi let. Vsi zato obiskujejo isto šolo, v razredu pa si slabi, nemarni, prisiljeni učenci vplivajo tudi na tiste z dobro voljo, da se manj učijo in da so manj poslušni. Dogaja se po pregovoru, da z volkovi vsi tulijo.

3. Ali se da kaj pomagati? Sistem enotne in obvezne srednje šole je takšen, kot je. Predno so jo vpeljali, so ji šolniki v veliki večini nasprotovali, ker so predvidevali, kakšne bodo posledice, ali vpeljali so jo z zakonom in se zaradi tega ne da nič več spremeniti. Sprejeti jo je treba, ker ni druge izbire. Pač pa bi se dalo marsikaj storiti drugod. Predvsem v družinah, da bi tam posvetili fantom več pozornosti in se zanje bolj zanimali. Potem na osnovni šoli. Ali je tam vse v redu? Tudi drugi morajo priskočiti na pomoč, to so zavodi in mladinske organizacije. Iskati je treba primerne načine, da se vsa mladina usmeri k večji disciplini in odgovornosti. Ali tudi profesorji, ki so se znašli na novem tipu srednje šole, morajo še marsikaj storiti, da se mu prilagodijo. Tudi oni morajo iskati novih prijemov, da bodo imeli boljše uspehe. Zaključiti moremo torej, da so potrebni skupni napor, da bo naša srednja

šola mogla opraviti nalogo, ki ji je odkazana v razvoju sedanje družbe. Prav zato pa je nujen še tesnejši stik med šolo in družinami, med šolo in vzgojnimi zavodi. Potrebne so pa tudi zdrave mladinske organizacije.

(r+r)

Francija ima novo vlado

Preteklo soboto je bil general De Gaulle slovesno ustoličen za novo dobo sedmih let kot predsednik francoske republike. Je prvi francoski predsednik, ki je bil izvoljen s splošnim ljudskim glasovanjem, kot je to primer v Združenih državah Severne Amerike.

De Gaulle je poveril svojega dosedanjega ministrskega predsednika Pompidouja, naj sestavi novo vlado. Se isti dan je Pompidou predložil imena svojih sodelavcev. Prišlo je do več sprememb, saj je v vlado vstopilo enajst novih ministrov oz. državnih tajnikov. Med njimi sta Edgar Faure, ki spada k radikalni stranki ter si je izbral resor za kmetijstvo in Michel Debré, bivši De Gaullov ministrski predsednik. Ta bo vodil ministrstvo za gospodarstvo in finance ter bo za Pompidoujem najbolj važna osebnost v novi vladi. Mnogi predvidevajo, da sodelovanje med njim in Pompidoujem ne bo vedno lahko. Zunanje in notranje ministrstvo sta tudi za naprej obdržala Couve de Murville oz. Roger Frey.

Pač pa je De Gaulle žrtvoval svojega dosedanjega finančnega ministra Giscarda D'Estainga. Mož je postal med Francozi nepopularen zaradi raznih svojih gospodarskih ukrepov, ki jih je z izredno odločnostjo in nepopustljivo izvedel. De Gaulle je zlasti pri zadnjih volitvah opazil, da mu je D'Estaingova gospodarska politika odvzela precej glasov. Zato se je odločil, da bo D'Estainga odslovil. De Gaulle namreč že misli na prihodnje leto, ko bodo v Franciji parlamentarne volitve. Če bo na njih poražen, ne bo več imel večine v poslanski zbornici, kar mu bo potem povzročilo nemalo težav pri vladanju.

Giscard D'Estaing ima za seboj v parlamentu skupino 33 poslancev. Ni še jasno, ali bo po odslovlitvi še naprej podpiral De Gaulla. Vsekakor se De Gaulle nanj ne bo mogel več čisto zanesti. Kljub temu pa De Gaulle upa, da bo prihodnje mesec ostal gospodar položaja.

Sovjetski državniki potujejo

Medtem ko se je Kosigin mudil zadnji čas v Taškentu, da pomaga Indijcem in Pakistancem do sporazuma, je pa glavni tajnik komunistične stranke Brežnev z vlakom odpoval v Mongolijo, da tam podpre tamošnjo vlado, ki je sicer zvesta na stran Moskve, a le s težavo prenaša pritisk, katerega izvajajo nanjo kitajski komunisti.

Tretji sovjetski odposlanec, Aleksander Seljpin, se pa že več dni mudi v Hanoju, glavnem mestu Severnega Vietnama. Njegova navzočnost je na tem občutljivem delu sveta dejansko bolj usmerjena proti rdeči Kitajski kakor ZDA, čeprav je seveda uradno ostro obsodil ameriško politiko v jugovzhodni Aziji. Dejal je, da hočejo Amerikanci podjarmiti ljudstvo v Vietnamu ter prestrašiti tiste narode, ki se borijo za svojo neodvisnost.

Vse te besede pa ne morejo prikriti strahu, ki ga ima Sovjetska zveza, da ne bi Severni Vietnam popolnoma zašel pod vpliv kitajskega sosedu. Zato sta si sovjetsko in ameriško stališče glede vojne v Vietnamu mnogo bližji kot se zdi na prvi pogled: obe državi imata velik interes, čim bolj omejiti kitajski vpliv v jugovzhodni Aziji ter zadržati kitajski komunizem v mejah njegove države.

Kardinal Wyszynski bi moral ta četrtek v Rimu prisostvovati otvoritvi tisočletnega jubileja, odkar je Poljska sprejela krščanstvo. Toda nenaden poseg komunističnih oblasti mu je to namero preprečil, ker ni dobil dovoljenja, da zapusti poljsko ozemlje.

Casopisi so preteklo nedeljo objavili vest, da je poljska vlada odklonila potno dovoljenje kardinalu Wyszynskemu na podlagi določbe, ki pravi, da imajo pristojne oblasti pravico preprečiti potovanje v inozemstvo vsakemu državljanu, ki bi utegnil s svojim zadržanjem škodovati državnim interesom.

Komunistični mogotci na Poljskem že nekaj časa neprijazno gledajo na priprave, ki jih domači škofje organizirajo v zvezi s tisočletnico pokristjanjenja Poljske. Režim se namreč zaveda, da bodo take proslave še povečale globoko versko zavest poljskega naroda, od komuniste pa še bolj oddaljile od ljudskih množic. Zato režimski tisk zadnje čase stalno govori o tisočletnem jubileju poljske države, skrbno pa se izogiba besede »pokristjanjenje« Poljske. »Spremeniti jubilej, ki zadeva poljsko državo — piše komunistično časopisje — v tisočletnico poljskega katolicizma, je ena zadnjih propagandističnih potez Cerkve, ki bi med narod in ljudsko oblast rada zabila nov klin razdora.«

Dnevnik *Trybuna Ludu* je svojim bravcem razložil, zakaj kardinal Wyszynski ni dobil potnega dovoljenja za v Rim. »Slavnost, na katero je bil Wyszynski povabljen — piše omenjeni list — nima nič opraviti z vero in s tako zvano tisočletnico. Dejstvo, da bo pri slovesnosti navzoč tudi emigrantski poljski zgodovinar Oskar Halecki, strupen nasprotnik ljudske poljske republike, je najboljši dokaz, da je hotel dati kardinal Wyszynski svoji navzočnosti v Rimu protipoljski pečat. Seveda bodo mnogi spet govorili o verskem preganjanju, ki so ga deležni nekateri škofje in duhovniki s strani poljske vlade. Pa naj si zapomnijo: naša oblast ne bo nikdar dopustila, da se naši škofje predajajo politični aktivnosti na mednarodnem področju, ne da bi pri tem vpoštevali koristi poljske države.«

S temi besedami je list *Trybuna Ludu* nedvoumno razodel, od kod nevolja državnih organov zoper Wyszynskega. Se vedno jim leži v želodcu tisto pismo poljskih škofov, ki so ga bili 18. novembra lani poslali nemškimi škofom, jim ponudili spravo, odpustili krivice, ki jih je nacizem naredil poljskemu narodu ter jih povabili, naj se udeležijo proslav ob priliki tisočletnice poljskega krščanstva. Za komunistično vlado je bilo to pismo poniževalno, poseg na področje političnih interesov poljske države ter tiha odpoved meji Odra-Nisa nasproti Nemčiji.

Kardinal Wyszynski je moral sedaj kot glavni predstavnik Cerkve na Poljskem sprejeti nase posledice pogumnega koraka, ki ga je skupaj s svojimi sobraty v škofovstvu storil v skladu z duhom Kristusove vseodpuščajoče krščanske ljubezni.

Vsa poljska javnost je seveda z zanimanjem čakala, kakšna bo kardinalova reakcija. Tisti dan, t.

j. v nedeljo, 9. januarja, ko je izšla v časopisju uradna izjava oblasti, da ne bo mogel potovati, je popoldne obiskal cerkev sv. Karla Boromejskega v varšavskem predmestju Wolla. V cerkvi se je zbralo dva tisoč vernikov, med katerimi je mrgolelo tajnih policistov. Kardinal je imel utrujen in žalosten izraz. Govoril je 25 minut, v glavnem o tisočletnici pokristjanjenja Poljske, vmes pa na kratko komentiral odločitev oblasti z besedami:

»Spet se me obtožuje velikih zločinov zoper domovino. Ker vem, da ji že dvajset let zvesto služim, ne čutim potrebe, da na te očitke odgovorim. Mirno mi zapujate! Nikdar ne bom mogel storiti najmanjše škode svoji državi.«

Velik odgovor velikega kristjana in velikega rodoljuba.

Kongres Saragatovih socialistov

V Neaplju se te dni vrši kongres italijanskih demokratičnih socialistov. Navzoči so tudi mnogi opazovalci iz inozemstva kot npr. predsednik britanskih laburistov Padley in župan zapadnega Berlina Willy

Brandt. Izredno številna je tudi delegacija Nennijevih socialistov.

Kongres italijanskih social-demokratov ima zlasti en namen: pripraviti pot do združitve med Nennijevimi in Saragatovimi socialisti, ki so bili do konca zadnje vojne ena družina, pa so se potem razbili, ker se je Nenni odločil za sodelovanje s komunisti, Saragat pa odločno odklanjal vsako paktiranje z njimi. Vendar je Saragatu stalno lebdel pred očmi cilj, da pride do ponovne enotne socialistične stranke v Italiji. Na tem je tudi neumorno delal ves čas, ko je bil predsednik svojega dela stranke.

Sedaj, ko njegova prizadevanja dobivajo vedno bolj konkretno obliko, pomeni prav kongres v Neaplju zanj veliko osebno zadoščenje. Njegovo pozdravno pismo, ki ga je poslal udeležencem kongresa, to razpoloženje jasno razodeva. »Dasj me je državna ustava postavila nad stranke in mi poverila poslanstvo treznega urejevalca nasprotujočih si stremeljenj v republiki — tako pravi v pismu — vendar se mi misli rade vračajo k stranki, h kateri sem pripadal in rad se predajam upanju, da bom mogel po dovršenju predsedniški službi sodelovati pri gradnji nove velike demokratične socialistične stranke.«

Nad 500 navzočih strankinih delegatov ter številni gostje so z navdušenim plaskanjem izrazili svoje odobravanje nad vsebino Saragatovega pisma.

S smrtjo zaključena konferenca

Ko sta se pakistanski ministrski predsednik Ajub Kan in indijski vladni predsednik Sastrji pretekli teden sestala v mestu Taškent v azijskem področju Sovjetske zveze, je bilo le malo upanja, da bo prišlo do sporazuma, zlasti ker Pakistan vztraja, da pride v spornem Kašmirju do plebiscita, Indija pa ga prav tako vztrajno odklanja.

Da je prišlo do sporazuma, ima mnogo zaslug sovjetski gostitelj Kosigin, ki se je z vso zavzetostjo vrgel na delo, da spravi sprta sosedu. Tako je bila svetovna javnost skoro presenečena, ko je prišla zadnji ponedeljek iz Taškenta vest, da se je konferenca uspešno zaključila.

Obe strani sta se sporazumeli, da bosta vzpostavili redne diplomatske stike; tudi sta se obvezali, da bosta umaknili čete na prvotne položaje, mirnim potom reševali svoje spore ter si izmenjali jetnike. Sporočilo se končuje z zahvalo Sovjetski

zvezi, ki je sklicala konferenco in je pomagala doseči rezultat, ki je zadovoljiv za obe strani.

Komaj se je Sastrji vrnil s sprejema, ki ga je bil priredil Kosigin ob podpisu sporazuma med Indijo in Pakistanom, ga je zadela srčna kap v hiši, kjer je prebival med konferenco. Smrt je nastopila zelo hitro. V torek, 11. januarja so pokojnega državnika z letalom prepeljali v Indijo.

Pokojni Sastrji je bil star 61 let. Politično je bil zmeren socialist. Bil je poročen in oče šestih otrok. Že leta 1937 je bil izvoljen za člana zakonodajne skupščine, leta 1951 je postal glavni tajnik večinske kongresne stranke, bil nato večkrat minister, po Nehrujevi smrti pa postal leta 1964 predsednik vlade. Začasno ga bo sedaj nasledil Nanda, ki ima sedaj 67 let in je bil pod Sastrijem indijski notranji minister.

Mansfieldovo poročilo

Voditelj demokratske večine v ameriškem senatu Mike Mansfield je podal po povratku iz Južnega Vietnama poročilo, ki v treh tednih besedah pove, kakšen je položaj v tej deželi.

Odkar je bil predsednik Diem ubit, prebivalstvo vedno manj podpira saigonsko vlado. Zato breme vojaških naporov iz dneva v dan bolj prehaja na ameriške čete. Severni Vietnam je vedno bolj odvisen od Pekinga. Brez tihe privolitve Pekinga so nemogoča vsaka pogajanja s Hanojem. Možnost sporazuma je zelo majhna. Mnoge države si žele konca vojne, ne znajo pa najmanj svetovati, kako naj se vojna konča, saj so učinkovita pogajanja odvisna ne toliko od njih dobre volje kakor pa od pobud in naporov obeh vojskujočih se taborov.

Če se bodo začela pogajanja in bo prišlo do premirja, bo v Saigonu sicer ostala na oblasti antikomunistična vlada (vsaj za nekaj časa), a podedelje bodo obvladali komunistični gverilci. Saj sedanja vojna s tem, ko se veča vojaška podpora Saigonu, v oči Južnih Vietnamcev vedno bolj zgublja značaj domovinske vojne in

se spreminja v ameriško. Ni zato nobenega razloga za optimizem. Vsak sporazum bo prej ali slej pripeljal v Južnem Vietnamu do preloma na oblast. Če pa se bodo spopadi nadaljevali, bo to vodilo k vedno novejšemu dovajanju ameriških čet v Vietnam. Težko je predvidevati, kakšen bo konec tako stopnjavane vojne, saj postaja jasno, da sovražnik na vsak povečan ameriški pritisk odgovarja z novimi rekrutacijami svojih vojakov južno od 17. vzporednika ter z vojaki, ki prihajajo iz Sev. Vietnama. Zar je mogla množična intervencija ameriških sil sicer ošibiti ofenzivno vietnamskih komunistov, ne je pa uničiti.

Poskusi zedinjenja tudi vzhodni Cerkvi

Ob podpori carigradskega patriarha lepo napredujejo priprave za zedinjenje nestorijanskih in monofizitskih cerkvenih skupnosti s pravoslavno Cerkvijo. Predlagano je bilo, da se ustanovijo teološke komisije, ki bi pripravile sinodo, na kateri bi mogli razglasiti edinstvo.

LETO 1966 - LETO KONCILSKEGA JUBILEJA

Vstopili smo v Gospodovo leto 1966, prvo po končanem 2. vatikanskem cerkvenem zboru. Vse do binokosti, t. j. do 29. maja, bomo doživljali čas koncilskega jubileja, ki ga je razglasil sv. oče ob zaključku cerkvenega zbora.

Kakor je bila prva Jezusova beseda rojakom: »Delajte pokoro, približalo se vam je nebeško kraljestvo« (Mt 4, 17), tako nas sedaj kliče Kristusov namestnik na zemlji, naj v dnevih koncilskega jubileja očistimo svoja srca. Kdo ne ve, da človekovo uho, še bolj pa srce, ni pripravljeno sprejeti božje besede, dokler je človek sam zakopan v grehe in strasti? Dokler smo preveč zapleteni v posvetne skrbi in naslade, nismo sposobni poslušati tega, kar nam želi povedati koncil. Koncilski jubilej je namenjen vsemu božjemu ljudstvu, duhovnikom, pastirjem kakor tudi vernikom laikom ne glede na razlike starosti, spola, izobrazbe in družbenega položaja. Na vse, ki jih je oblika krstna voda, se obračamo in jih vabimo, da se v teh petih mesecih notranje preode.

Ko papež tako naglašuje potrebo notranje obnove, nikakor ne želi podcenjevati zemeljskega človeškega udejstvovanja, ki ga zahteva zapleteno in hitro se razvijajoče vsakdanje življenje v človeški skupnosti. Dobro vemo, kako je potreben kmet, obrtnik, delavec, upravni uradnik, profesor, znanstvenik, zdravnik, vojak. Vsak od teh opravlja v ogromnem človeškem stroju potrebno in koristno delo, brez katerega ne moremo živeti.

Vsak od teh koristnih in potrebnih delov človeške skupnosti pa ima še lastno potrebo po Bogu, verskem in liturgičnem življenju. Tudi bo vse drugače vršil svojo službo v družbi, če se bo živo zavedal, da odgovarja Bogu za svoje stanovsko delo. Zato je verska obnova, h kateri nas kliče Cerkev, nad vse važna in potrebna.

SKUPNOSTNI DUH

Pripadniki božjega ljudstva smo, člani velike božje družine. Človek pride na svet v družinskem okolju, ki ga z veseljem in ljubeznijo sprejme. Tudi kot kristjani smo se rodili v krogu župnije, duhovno rasli in napredovali v župnijski skupnosti. Nedeljska maša, večji cerkveni prazniki, verouk, prvo obhajilo, birma, to so važni dogodki našega verskega življenja.

Morda se je komu zdelo dovolj, da sam zase moli, nekje v samotni prisostvuje sv. maši ter misli, da je zadosti, če samo nase misli, čisto nič pa mu ni mar njegovih bližnjih. To diši po Kajnovi miselnosti: »All sem mar jaz varuh svojega brata?«, ki je čisto nekrščanska, nemovalna.

Najvažnejša zapoved je in ostane zapoved ljubezni do Boga in do bližnjega. »Kdor ne ljubi svojega brata, ki ga vidi, kako bo mogel ljubiti Boga, ki ga ne vidi?«, nas opozarja apostol Janez.

Z VEDRIM CELOM

Ne vemo, kaj nas čaka v novem letu, s kakšnimi težavami se bomo morali boriti, ali bomo želi uspehe ali neuspehe. Eno pa je gotovo: v božjih rokah smo. Bog nas očetovsko ljubi in materinsko za nas skrbi.

Zato ni razloga za pretiran strah in za črnogledost; obratno: polni zaupanja stopajmo skozi Rdeče morje preizkušenj sedanjega časa v obljubljeni deželo. Če je Bog nekdanj spremljal Izraelce v ognjenem in temnem oblaku, vemo, da nas sedaj spremlja kot evharistični Kralj in Glava Cerkve.

Zato pa: veselo in blagoslovljeno novo leto 1966!

† JANEZ JENKO
škof Slovenskega Primorja

V ČASU MOLITVENE OSMINE POŽIVIMO APOSTOLSTVO SV. CIRILA IN METODA

Od 18. do 25. januarja se opravlja po vsem svetu molitvena osmina za zedinjenje ločenih kristjanov. Kakor moremo videti v raznih škofijskih listih, škofje letošnjo molitveno osmino še posebno priporočajo.

V tej osmini posvetimo posebno pozornost delovanju Apostolstva sv. Cirila in Metoda. Delovanje Apostolstva sv. Cirila in Metoda je dejansko nadaljevanje Slomškovega dela, ki je že pred več kot sto leti ustanovil Bratovščino sv. Cirila in Metoda za zedinjenje kristjanov, posebno ločenih Slovanov.

Delo Apostolstva je pri nas Slovencih zelo napredovalo, po zadnji vojni pa skoraj povsem zamrlo. Sedaj po koncilu in ob uvedbi beatifikacijskega postopka za Slomška v Rimu je naša sveta dolžnost, da z delom nadaljujemo.

Sv. oče posvetil 62 diakonov

Na praznik sv. Treh Kraljev je papež Pavel VI. posvetil v baziliki sv. Petra 62 diakonov v duhovnike. Ti novomašniki izhajajo iz 23 držav: devet iz Konga, 7 iz Avstralije, 5 iz Indije, ostali pa so iz Tanzanije, Južne Afrike, Nigerije, ZDA, Mehike, Nove Zelandije, Kitajske, Vietnama, Kenije, Japonske, Cejlona, Burundija, Pakistana, Irske, Iraka, Toga, Koreje, Libanona in Zambije. Vsi razen enega so gojenci misijonskega zavoda »Propaganda fide«. Tisti eden pa je študiral v zavodu »Beda«, ki je namenjen zakasnelim poklicem. Doma je iz Indije, je bil pred vstopom v semenišče v službi pri indijski mornarici in je sedaj star 50 let.

V svojem nagovoru je sv. oče opozoril novomašnike, da so postali orodje nadnaravnega božjega delovanja in naj se zato povečajo le službi, za katero so bili določeni. »Zavedajte se dostojanstva in moči — je vzkliknil papež Pavel VI. — ki vam je bila podeljena; zavedajte se pa tudi namena Kristusovega duhovništva. Bili ste posvečeni ne zase ali za človeške interese, temveč za božjo Cerkev, za zveličanje duš. Zavedajte se tudi težav, ki so povezane z vašim stanom in vašo aktivnostjo. Bodite nosilci Kristusovega križa; zavedajte se moralnih in duhovnih potreb sodobnega sveta, v katerem morate živeti; prisluhnite glasu duš, glasu narodov, glasu zgodovine, glasu vaših rojakov; z eno besedo, imejte smisel za ljubezen, ki jo posreduje vsakomur, ki ga boste srečali na svoji življenjski poti.«

Versko obeležje avstralskega božiča

V Avstraliji dobiva praznovanje božiča spet pravi verski značaj. To je sad de-

setletnega truda katoliških škofov in predstavnikov raznih protestantskih verskih skupnosti. Velik uspeh je doživela pobuda, ki jo je dal leta 1948 predsednik škofijske karitas v Sydneju msgr. McCosker. Povabil je katoliške družine, naj sprejmejo v času božičnih počitnic otroke brez staršev. V teh letih je bilo že 16.000 sirot deležnih takih božičnih počitnic.

Devetstoletnica westminstrske opatiije

V Angliji so 28. decembra začeli slovesnosti v proslavo 900-letnice opatiije Westminster, ki jo je ustanovil sveti Edvard. Slovesnosti se je udeležila tudi kraljica, ki je položila venec na oltar ustanovitelja opatiije.

Mendel — redovnik in znanstvenik

Gregor Mendel pripada prej Cerkvi in šele potem znanosti. Pod tem naslovom poroča *L'Osservatore Romano* o rimski proslavi avguštinskega patra Gregorja Mendela, ki je pred sto leti v mestu Brno na Moravskem sestavil zakone o križanju vrst in ustvarjanja novih vrst s kombinacijo. Ker so se v znanstvenem svetu, zlasti na Češkem, spomnili Mendela samo kot botanika in znanstvenika, so se v Rimu 25. novembra v velikem auditoriju spomnili Mendela tudi kot teologa in redovnika. Sv. oče je poslal telegram, v katerem med drugim poudarja, da je Mendel s svojim delom pokazal, da ne more biti nasprotja med raziskovanjem narave in iskanjem Boga, torej med pravo znanostjo in vero.

Marijine družbe za akademike

V Italiji je 32 Marijinih družb, ki so namenjene univerzitetnim študentom. Predstavniki teh Marijinih družb so se zbrali v novembru v Firencah.

NOVICE IZ SLOVENIJE

Cerkvena proslava 600-letnice Novega mesta

Novo mesto, metropola Dolenjske, je lani praznovalo 600-letnico svojega obstoja. To je nedvomno za vsako mesto spoštljiv datum. Razumljivo, da je bilo v zvezi s to obletnico v mestu premnogo kulturnih prireditvev in proslav.

Tudi cerkveno vodstvo je mislilo na to, kako naj bi župnija ta jubilej proslavila, saj je vera odigrala nemajhno vlogo v zgodovini mesta. Prvotna cerkev v Novem mestu je prav iz časa, ko je bilo mesto ustanovljeno, sedanja prostijska cerkev pa je le nekaj desetletij mlajša kot mesto samo.

Cerkveno vodstvo se je odločilo, da bo to veliko obletnico obhajalo z desetdnevni misijonom od 11. do 22. novembra. Zadnji misijon je bil v mestu tik pred zadnjo svetovno vojno in je bolj slabo uspel, saj je zajel le okrog 30% meščanov. Zato tudi to por prireditelji niso računali s kakšno izredno udeležbo. Pa so se prijetno zmotili. Misijon je uspel nepričakovano dobro. Že pri sprejemu misijonarjev iz Družbe Jezusove je bila ladja prostijske cerkve nabito polna, tako da se je morala duhovščina tako rekoč prebiti do oltarja. Večerne misijonske prireditve so zbrale 1200 in še več vernikov, pri sklepni prireditvi pa je bilo naštetih 2700 ljudi. Takega obiska prostijske cerkve v Novem mestu še ne pomni.

Udeležba mladine je bila presenetljiva, in to ne samo iz osemletke, marveč iz vseh vrst srednjih šol, ki so v Novem mestu. Njej so najbolj odgovarjali večerni odgovori na vprašanja, ki so jih mladi ljudje stavili pismeno in nanje nato prejemali odgovore. Eden izmed študentov je nato svoje vtise o misijonu takole izrazil: »Marsikdo izmed nas je svojo vero boječe skrival misleč, da prav daleč naokrog ni več vernega človeka. V svojih srcih smo nosili dvome in vprašanja, ki jih nismo nikomur zaupali. Sedaj pa smo spoznali, da nismo sami, saj nas je bilo vsak dan več. Vsak dan misijona smo imeli svoje konference. Odkrili smo svoja srca in prejeli odgovor na svoja vprašanja. Spoznali smo lepoto vere in bogastvo notranjega življenja. Srečali smo se z Bogom, doživeli smo Boga.«

Podjetje Adria Aviopromet se vedno bolj uveljavlja

Preteklo leto je slovensko letalsko podjetje »Adria Aviopromet (AA)« pripeljalo v Jugoslavijo 35.000 turistov ter ustvarilo devizni dotok 3,3 milijona dolarjev. Samo iz USA in Kanade je kot prvo podjetje iz srednje Evrope pripeljalo v 19 transatlantskih poletih 6782 naših rojakov.

V zimski sezoni 1965-66 bodo letala AA prepeljala v Slovenijo 300 turistov iz Švedske, 200 iz Velike Britanije in 580 iz Nizozemske. Pripeljala bi jih lahko še več, če bi slovenski hoteli v zimski sezoni imeli večjo zmogljivost. Zal pa je v Sloveniji razvoj zimskega turizma še zelo počasen. Tudi tu se kaže neučinkovitost družabnega sektorja kot na tolikih drugih gospodarskih področjih.

Med največje poslovne uspehe AA v lanskem letu pa moramo šteti sklenitev več pogodb z Organizacijo združenih narodov (OZN) za prevoz njenih čet na Sinaj in Ciper. Podjetje AA je skupaj s srbskim podjetjem JAT opravilo celoten prevoz 49 poletov za vsoto pol milijona dolarjev. Podjetje vzdržuje tudi tedensko redno linijo med Beogradom in Alžiro, na domačih linijah pa sme nastopati le kolikor ga najame podjetje JAT. Torej spet podrejenost Srbom in odvisnost od Beograda!

Ukinjene železniške proge

Dne 16. januarja bodo v Sloveniji ukinili za vselej ves prevoz potnikov in blaga na naslednjih železniških progah: Jesenice-Planica, Kranj-Tržič, Tržišče-Krmelj, Novo mesto-Straža, Brezovica-Vrhnika in Crešnjevec-Slovenska Bistrica. Te proge so se namreč izkazale za nerentabilne. Ker so železnice v Jugoslaviji samostojna podjetja, se morajo vzdrževati same in ne

Lastnosti katoliškega tednika

Vsak katoliški tednik mora imeti te štiri lastnosti:

1. Pogum povedati resnico vsakemu, četudi komu to ni všeč.
2. Ob svojem času povedati, kar je primerno.
3. Povedati jasno in ne tako, da vsak drugače razume.
4. Dotakniti se vseh glavnih sodobnih zadev in jih osvetliti v luči vere.

smejo računati na pomoč osrednje vlade. To je bil tudi vzrok, da je prišlo do ukinitve omenjenih prog. Radovedni pa smo, če bodo tako dosledni tudi na Hrvaškem in v Srbiji.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Dva slovenska novomašnika

Na kvartno soboto v adventu, 18. decembra sta prešla v mestu Lomas de Zamora blizu Buenos Airesa mašniško posvečenje dva bogoslovca slovenskega semenišča v Adrogné gg. Marijan Bečan in Edvard Skulj. Oba sta že svoje študije v celoti opravila v Argentini. S tem posvečenjem je prenehalo z delovanjem slovensko semenišče v Argentini, iz katerega je od leta 1948 do leta 1965 izšlo okrog 50 duhovnikov. Še naprej pa bo v Argentini obstajal srednješkolski zavod dr. Gregorija Rožmana, prav tako v Adrogné. Tisti, ki se bodo odločili za duhovniški poklic, bodo šli nato študirat v Rim v slovenski duhovniški zavod, ki so ga preteklo jesen odprli naš škofje ter ga vodi msgr. dr. Maksimilijan Jezernik.

Slovenske oddaje britanskega radia povečane

Britanski radio je povečal svoje redne večerne radijske oddaje v slovenščini od četrte ure na pol ure. Da je vodstvo radia sklenilo povečati prav slovensko oddajo, ne pa srbohrvatsko, bo vzrok v tem, ker

ima Slovenija sorazmerno največ radijskih prejemnikov v Jugoslaviji in s tem največ poslušavcev. Ni izključeno, da je pri tem soodločala tudi sedanja gospodarska kriza v Jugoslaviji, saj so na gospodarskem področju Slovenci daleko bolj vplivni kot na političnem. Morda je na vodstvo britanskega radia vplivalo tudi spoznanje, da postajajo slovenske oddaje tržaškega radia in slovenskih radijskih oddaj v zapadni Nemčiji vedno bolj popularne in poslušane.

Z razširitev oddaj se je seveda dvignilo tudi število sistemiziranih mest v slovenskem oddelku. V bodoče bodo štirje napovedovavci namesto dosedanjih dveh. Razpisano je tudi mesto tipkarice, ki je doslej slovenska sekcija ni imela.

Ob tej britanski odločitvi pa postane še bolj nerazumljivo, da so Francozi pred dvema letoma odpravili s svojega radia v Parizu slovensko oddajo. S tem so se odpovedali kulturnemu vplivu v najbolj razvitem delu Jugoslavije in potrdili, da je zanje Jugoslavija istovetna z republikami, kjer se govori srbohrvatski jezik. Prav velike politične modrosti s tem niso pokazali.

Slovenska šola v Hamiltonu

Hamilton je mesto blizu Toronta v Kanadi. Hamiltonski Slovenci imajo svojo župnijo, lastno zemljišče in potrebna poslopja. Župnijo sv. Gregorja Velikega vodi g. Lojze Tomc.

V tem šolskem letu so v Hamiltonu začeli s slovensko šolo. Obiskuje jo že prvo leto skoraj sto slovenskih otrok in jo vodi šest učiteljev. Več let nazaj je g. Franc Jeraj vodil slovenski tečaj v Burlingtonu — mesto poleg Hamiltona — sedaj pa se je kot učitelj pridružil s svojimi gojenci šoli sv. Gregorja v Hamiltonu.

Pravharjeve mame božično srečanje z Jezusom

Devet dni pred božičem smo jo pokopali. Kamniške planine v ozadju so bile zastrite s težko, mokrotno meglo. Vso noč in ves dan je rosilo iz nje. Zlati jesenski svet pod gorami se je spremenil v resnično solzno dolino.

Prvi dan velike devetdnevne pred božičem: Veselite se in zopet vam pravim: veselite se. Vaša blagovest bodi znana vsem ljudem. Gospod je namreč blizu, smo slišali pri zorničnem berilu.

Da, Gospod je bil blizu. Dva dni prej, 15. decembra je poklical k sebi Pravharjevo mamo, Ano Likozar iz prijazne gorenjske vasi Voklo pri Kranju. Vse svoje življenje globoko verna in srčno plemenita žena, mati in gospodinja je obstala, prisluhnila in izrekla svoj veliki »Fiata — Zgodj se!« »Zgodj se, Oče, ki si v nebesih, kakor Ti hočeš. Vedno, odkar se zavedam in živim, sem želela vršiti Tvojo voljo. Zato, Gospod, je bilo moje življenje srečno. Desetim otrokom sem smela biti mati. Vsi mislijo in molijo zame. Radi bi me še imeli med seboj. Gospod, saj več, še vedno so moji otroci, še vedno bi jim rada pomagala. Prvega, najdražjega mi je vzela tuga vojska, še otroka, neobogljenega, nepripravljenega. Koliko sem premolila in pretrpela zanj. Da bi se vrnil, da bi se ne izgubil v velikem svetu.«

»Gospod, saj Ti veš, te dni mi je pisal, iz daljne Argentine mi je pisal. Saj komaj vem, kje je to. Moj Ivan je zdaj tam, že dolgo let je tam. V zadnjem pismu pa mi je sporočil, da bo 15. decembra prejel subdiakonat in da bo čez nekaj mesecev nato postal duhovnik. Tako lepo mi je pisal. In jaz bom mati duhovnikova. Gospod, saj to je preveč, preveč sreče zame na zemlji. Moj sin Ivan se bo vrnil v domovino in bo v domači farni cerkvi v Senčurju opravil svojo prvo sveto mašo.«

»Gospod, saj ni preveč, če te prosim, da bi dočakala Ivanov veliki dan, da bi iz njegovih rok prejela sveto obhajilo. Vendar, zgodj se Tvoja volja. Vedno je bilo tako najboljši prav, kakor si Ti, Oče v nebesih, odločil in storil z menoj.«

Taka je bila zadnja molitev Pravharjeve mame.

Gospod, ki vodi naša pota, je odločil drugače. V jutro Ivanovega velikega dne je Pravharjeva mama umrla v ljubljanski bolnišnici, umrla z mislijo in molitvijo za svoje otroke, svojega Ivana v tujini, svojega moža doma v Voklem.

Zakaj je hotel ljubi Bog to žrtve? Mogoče bi bil podaljšati dneve Pravharjeve mame. Skrivnost njegovega božjega usmiljenja, ki ga ubog človeško srce tako težko in tako počasi razumeva.

Pravharjevo mamo so še isti dan pripeljali domov. Mož Janez in devet otrok je bridko zajokalo ob njeni krsti. Z nje mi so jokali farni in podružnični zvonovi, jokala premnoga srca, katerim je bila

Pravharjeva mama dobra. Hišo žalosti je napolnilo najlepše cvetje. Dva dni in dve noči so se vrstili sorodniki, znanci, prijatelji od blizu in daleč. Rožni venec in spet rožni venec, podnevi in ponoči, do četrta ob osmih, ko je bil določen pogreb.

Prišel je gospod Vinko, Ivanov mladostni prijatelj iz Ljubljane, kjer je sedaj stolni vikar. Pokojno mamo je večkrat obiskal v bolnišnici. Gospod Vinko je odmolil določene molitve. Ne, saj za verna srca ni in ne more biti slovesa. Materina ljubezen ne more umreti.

Vse je danes ena sama solza. Nebo in zemlja in žalostni sprevod po tri kilometre dolgi cesti iz Voklega na senčursko pokopališče. V črtno zaviti ljudje stopajo z gorečo svečo v roki za krsto, katero peljejo na vozu. Vsa je skrita med cvetje. Cesta je slaba in hudo blatna. Vse je danes razumljivo, ne more in ne sme biti drugače. Na zadnji njeni poti v farno cerkev spremljamo ženo, ki ni nobeno nedeljo svojih let zamudila nedeljske službe božje v farni cerkvi.

Se vedno ne more posijati v megleno sivino niti droben sončni žarek. Pa bo skoraj polne ure. Krsto Pravharjeve mame so spustili v jamo. V jamo na domačem pokopališču, pod domačimi gorami. Okrog jame stoji njen mož, sinovi in hčere. Med njimi je Ivan, sin v Argentini. Prav gotovo čuti v tej uri, da se v domovini dogaja nekaj velikega, nekaj onstranskega.

Gospod Vinko je vrgele na krsto prvo lopatico prsti in odmolil molitve. Se oče naš za vse uboge duše v vica... Nato je spregovoril. Iskreno toplo, resnično do zadnje besede. Bila je žena z veliko vero, veliko ljubeznijo in srčno dobroto. Naj počiva v miru, naj prosí odstran našo revščino in neobogljeno za nas. Dovišila je življenjsko nalogo, zdaj je našla svoj mir v Bogu, kateremu je ostala vse svoje življenje zvesta. Draga Pravharjeva mama. Počivajte v miru in večna luč naj vam sveti...

Odhajajo pogrebci, odhajajo s tiho solzo v očeh. Samo domači še stojijo okoli odprte jame. V farni cerkvi je zazvonilo angelovo češčenje. Odmoliti ga hočejo z mamo, čeprav že v grobu počivajo. Vedno jih je učila. »Moliti moramo, kadar zvoní. Takrat zemlja in nebesa pozdravljata ljubo nebeško Gospo.«

Zbogom, mama! Odhajamo, da se spet vrnemo. K vašemu grobu bomo prihajali, kakor smo prihajali tolikokrat od vseh strani k vam domov. In nekega dne pride z nami Ivan, sin iz Argentine. In bomo spet vsi skupaj z vami in pri vas, saj verujemo, čisto trdno verujemo, da materin duh ne umrje in njena ljubezen ne ugasne...

V spomin blagi Pravharjevi mami napisala D. K., učiteljica

TRŽAŠKE NOVICE

Smernice tržaškega škofa za koncilski jubilej

V nedeljo, 9. januarja so v cerkvah tržaške škofije brali pismo g. nadškofa Santina, ki daje navodila in smernice za koncilski jubilej, ki je povezan z dosegom popolnega odpusta. Podobna navodila in smernice so izdali tudi drugi škofje. V času jubileja, ki bo trajal do binokostnega praznika, mora priti po želji sv. očeta do duhovne prenovitve. Čaka nas težko in odgovorno delo. Izrabimo torej dobro ta čas izrednih milosti.

Za prihodnjo nedeljo, 16. januarja je predvidena v Trstu velika spokorna procesija, ki bo šla od cerkve Novega sv. Antona do stolnice sv. Justa. Procesijo bo vodil g. nadškof in bo nesel križ.

Za nedeljo, 23. januarja je programirana spokorna procesija za duhovnike in redovnike od kapucinske cerkve do stolnice, za nedeljo, 30. januarja pa spokorna procesija za redovnice.

Dve novi župniji v Trstu

Škofjski list javlja, da so ustanovili v Trstu dve novi župniji: župnijo sv. Marije Magdalene in župnijo sv. Hieronima. Svoje delovanje bosta župniji pričeli, ko bo prišlo civilno odobrenje.

Od župnije Sv. Križ so odcepili begunsko naselje in ustanovili samostojen vikariat sv. Kvirika in Julite, ki je od sedaj praktično samostojna župnija.

Peta sv. maša v italijanščini

Na praznik sv. Treh Kraljev so v tržaški stolnici sv. Justa prvič imeli slovesno peto mašo v italijanščini. Mašo je pel g. nadškof.

Nova stanovanja z nizko najemnino

Zavod za ljudske hiše je v soboto, 8. januarja simbolično izročil ključ 101 družinam, ki so jim bila dodeljena stanovanja v novih hišah v ulici Flavia v Trstu. Najemnine se sučejo od 5600 do 9950 lir mesečno. V kratkem bo Zavod za ljudske hiše izročil še 70 takih cenjenih stanovanj, v gradnji pa ima ali pa zagotovljena sredstva za nadaljnjih 700 stanovanj. Seveda je vse to le kapljica v morje, kajti v Trstu je na tisoče družin, ki že dolga leta čakajo na stanovanje in živijo v izredno slabih socialnih razmerah. Dejstvo, da leži na pristojnem uradu kar 10.000 prošelj za cenena stanovanja, samo zgo-

vorno priča, da v Trstu še dolgo ne bo rešena ali vsaj omiljena stanovanjska kriza.

Bazovica

Prvi teden novega leta je bil za našo župnijo črni teden. Pokopali smo 83 letnega Josipa Grgiča iz Padrič, 54 letnega Vincenca Petarosa in preteklo nedeljo 58 letnega Silvestra Križmančiča, ki se je 7. januarja ponesrečil na delu.

Smrt zgledega delavca, ki je zjutraj odšel na delo v najboljšem razpoloženju in je pred 9. uro že umrl, je kot težka mora legla na vse vaščane in na vso okolico.

Veličasten pogreb — naša cerkev se redkokdaj napolni — tokrat se je spet — je pokazal, kako globoko v dušo je segla tragična smrt Silvestra Križmančiča. V cerkvi smo slišali večno veljavno Jezusovo opozorilo: Bodite pripravljeni, ker ne veste ne ure ne dneva. Resnično je, kar nam slovenska pogrebna pesem poje: Človek, glej življenje svoje: danes srečen si, vesel, jutri že ti zvon zapoje!

Vsem družinam, ki so začele novo leto v žalosti, naše sožalje, pokojnim pa večni mir v Bogu!

»Vulcania« se je spremenila v »Caribbio«

V ladjedelnic sv. Marka naglo obnavljajo motorno ladjo »Vulcanio«, ki v uradnih aktih že nosi ime »Caribbio« in je vpisana v pomorski register palermskega pristanišča. Ladja bo vozila na liniji Severna Evropa - Srednja Amerika, vršila bo pa tudi razna turistična križarjenja. Prav zato bodo na palubi povečali število kopalnih bazenov od 2 na 4. Namestili bodo tudi nove naprave za klimatiziran zrak. Tako prenovljena ladja bo odplula iz Trsta 11. februarja. Prva vožnja bo križarjenje po Sredozemskem morju s postanki v Aleksandriji, Beiruthu in Gibraltaru, nato pa se bo ladja vključila v svojo redno linijo in nastopila prvo pot v Srednjo Ameriko.

Samostani v Afriki

38 novih samostanov so zgradili po koncu druge svetovne vojne na afriški celini, s čimer je njihovo število doseglo 52 samostanov. Največ jih pripada benediktinskemu redu, ki ima tam 103 redovnike domačine.

Božični koncert v Trstu

Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu je priredila v nedeljo po sv. Treh kraljih koncert božičnih pesmi v cerkvi sv. Antona Novega. Ti se vršijo že nekaj let in sledijo tako tradiciji goriških božičnih v stolni cerkvi. Za to priliko je bila cerkev sv. Antona nabit polna in navzoči so z zbranostjo sledili koncertni izvedbi.

Na sporedu je bilo petje združenih zborov, orgelske točke ter recitacije slovenskih božičnih pesmi slovenskih pesnikov. V začetku in na koncu pa so pevc skupno z verniki izvajali vrsto ljudskih božičnih pesmi. Priložnostni govor je imel g. Stanko Zorko, recitiral pa je g. Stanko Janežič.

Koncertni del je obsegal naslednje pesmi: Tomčevo »Angelsko petje«, Harejevo »Ves svet se raduje«, Sattnerjevo »Noč božična«, Sicherlovo »Podati hočem ti srce«, Cvekovo »Raduj, človek moj«, Gruberjevo »Sveta noč«, Harejevo »Le spavaj, sladko detece« ter Mavovo »Božična noč«. Mešani zbor je vodil prof. Humbert Mamolo. Organist Arduino Macri, ki je petje

spremljal, je izvajal kot solistične točke Premrlvo »Pastoralni interludij« ter iste »Božič«, variacije na temo »Sveta noč«. Med orgelskimi točkami bi bilo lepo slišati tudi kak Bachov božični koral. Zbor je pokazal precejšnjo zlitost in pripravljenost; posrečene so bile tudi nekatere solo izvedbe. Glede orgelske spremljave bi pripomnil, da le-ta ni vedno odgovarjala duhu slovenske božične pesmi (kakor npr. enolična registracija pri solističnem delu »Raduj, človek moj«, kjer bi pričakovali kake pastoralne registre, ki jih prav nove orgle pri sv. Antonu posedujejo). Sploh bi lahko organist-solist bolje izrabil razpoložljive registre. Na koncu je bilo pomanjkanje orgelskega finala.

Ves spored je registrirala tržaška radijska postaja. Na vsak način zaslužijo prireditelji in izvajalci priznanje za dejstvo, da s tako prireditvijo posredujejo čim širšemu občinstvu lepoto slovenske umetne božične pesmi.

ZBOR JACOBUS GALLUS

iz Trsta

priredi v nedeljo, 16. januarja v kinodvorani v Bazovici

KONCERT

narodne in umetne pesmi
Začetek ob 17. uri
Zbor vodi prof. Ubald Vrabec

Nove razlastitve v Dolini

Uradni list (Foglio Annunzi legali) je v št. 61 z dne 30. decembra 1965 objavil, da prefekt na prošnjo Pristaniške ustanove (EPIT) razlašča še 44 hektarje zemlje v dolinski občini. Gre za takoiimenovani drugi in tretji »lotto« zemljišč za naftovod in še za nekatera zemljišča, ki jih »drugi lotto« v prvotni obliki (in so ga oblastva zaradi prizivov Odbora za pomoč razlaščenecem na tih o pustila) ni vseboval. Seznam z dne 16. avgusta je namreč vseboval 336.753 kvadratnih metrov, seznam z dne 30. decembra pa vsebuje 437.722 kvadratnih metrov.

Pristaniška ustanova torej jemlje več slovenske zemlje, kot je potrebuje naftovod. Zaradi prizivov Odbora za pomoč razlaščenecem in njegove tožbe na državni svet pa ponuja zdaj EPIT višje cene, povprečno 808 lir na kvadratni meter (za prvi »lotto« je ponujal povprečno 450 lir za meter). Drugače je utemeljen tudi namen razlastitve. Uradni list pravi, da gre za javna dela ali za gradnjo industrijskih obratov (torej ne za naftovod, za katelega EPIT po zakonu ne sme razlaščati).

Ob tej priliki je Slovenska skupnost v Trstu sprejela resolucijo, v kateri ostro obsoja novo razlastitev slovenske zemlje, saj so z razlaščenim zemljišči, ki jih ne potrebuje naftovod, možne celo špekulacije; dalje izreka nezadovoljnost s ponujeno ceno, čeprav je višja od prvič, ter poziva vso slovensko javnost k sodelovanju pri obrambi slovenske zemlje.

Tako za obrambo zemlje kakor za pošteno odškodnino, kjer razlastitev ni mogoče preprečiti, je potrebna enotnost. Te pa na žalost ni vedno bilo. Vsa dolinska in širša javnost ve, kako je g. župan

Lovriha lanj kljub nasprotovanju Slovenske skupnosti podpisal dovoljenje za gradnjo naftovoda preuranjeno in brez pogojev o ceni. Tako smo izgubili najmočnejše orožje v borbi.

Pozneje gospod župan, ki je tudi vplivni član konzorcija razlaščenec, ni hotel pristati na pravno obrambo, zlasti na priziv na državni svet. Prizadeti so zato morali ustanoviti Odbor za pomoč razlaščenec, ki je vložil učinkovite pritožbe na tržaško prefekturo in priziv na Državni svet v Rim. Hud udarec za enotno fronto je nastal zadnje dni decembra, ko je dolinski župan spet preuranjeno objavil razglas o seznamu novih razlaščenec, čeprav se je nekaj časa prej obvezal, da bo razlaščenecem pomagal tudi kot župan in ne samo kot član konzorcija.

Posledica tega preuranjenega koraka je, da je na razpolago premalo časa (to je 15 dni od 30. decembra 1965) za pritožbe na prefekturo in nov priziv na Državni svet v Rimu. To stvar je namreč treba točno preštudirati in v zavlačenjem objave bi prav za proučevanje pridobili dragoceni čas. Izgovor, da je moral seznam objaviti kot državni funkcionar, ne drži, saj je imel več možnosti, da podpis objave zavlačuje. Če misli, da kot funkcionar ne more razlaščenecem koristiti, pa naj odstopi od konzorcija.

Ne moremo se otresti dvoma, da ima Italijanska komunistična partija ves interes, da se slovenska zemlja razlasti v industrijske namene. Tako bi Slovenci postali docela proletarci, odtrgani od vaške in farne skupnosti in bi po njenem mišljenju raje stopali v KPI ter volili njene kandidate.

Misijonski dan rimskih Slovencev

Društvo rimskih Slovencev »Slošček« je priredilo 28. novembra v svojih prostorih v Rimu misijonski dan. Sveto mašo je daroval nigerijski škof Arinze, ki je po evangeliju v lepi pridigi poučeval, da tudi danes velja za vse Kristusova zapoved: »Pojdite in učite vse narode« in da lahko pri tej misijonski nalogi vsi pomagamo z tlahtivjo, z materialnimi sredstvi ter z apostolatom.

Nato pa je imel v društveni dvorani zanimivo predavanje o katoliški Cerkvi v Nigeriji. Omenil je, da je v Nigeriji 56 milijonov prebivalcev in da je ta država štiri krat tako velika kot Italija. Kristjanov je tam komaj 6 milijonov. Pred 150 leti so tja prihajali Angleži po sužnje. Nigerija je postala neodvisna leta 1960. Težave za pokristjanjenje predstavljajo številni jeziki, ki jih je nad dvajset, narečij pa je še več. Šest milijonov prebivalcev govori jezik hausa, okrog 6 milijonov pa jezik ibo, katerega govori tudi omenjeni škof.

Prvi misijonarji so prispeli v deželo pred sto leti iz Toga. V vsej Nigeriji je sedaj 800 duhovnikov. Pogosto se zgodi, da mora en duhovnik kak dan spovedati tudi 400 vernikov. Nigerija je zvezna država in se deli v štiri dežele. Južni del je pretežno katoliški; tam je tudi dokaj šol; severni del pa je povsem muslimanski. Muslimani imajo vso politično oblast v deželi. Prvi predstavljajo nadaljnjo težavo za širjenje krščanstva. Izvajajo namreč veliko propagando in opozarjajo, da je katoliška vera prišla iz Evrope, da je plod imperalistov, da je dober državljani samo musliman. Muslimani skušajo kontrolirati ne samo severni, ampak tudi južni, zapadni in vzhodni del države. Sedem škofov, ki so v Nigeriji, ima težave, ker nimajo misijonarjev in zaradi političnih muslimanskih oblasti, ker ne dobijo potrebnih sredstev za gradnjo šol, bolnišnic, zavetišča in podobnega.

Delo z nekristjani je skrajno težko, mnogo težje kot so si ga zamislili tisti, ki so sestavili osnutek o delu Cerkve z nekristjani, zato nad njim afriški škofje niso bili navdušeni. Nadaljnje težave so v tem, da tudi kristjani niso taki kot bi morali biti in ne dajejo najboljšega zgleda. Notranje preseljevanje ustvarja tako mnoge težave. Vendar nihče ne izgublja optimizma. Z božjo pomočjo bo tudi v Nigeriji zavel nov koncilski duh.

Škof je še omenil, da je bil šele pred tremi meseci posvečen. Obiskal je nekatere evropske dežele in iskal misijonarjev in misijonark; tudi tu je naletel na velike težave. Z željo naj bi ga rimski Slovenci spremljali z molitvami pri njegovem delu, se je zahvalil za povabilo in še posebej za slovenske pesmi, ki jih je tako rad poslušal.

Rimski Slovenci so ta dan naredili tudi zbirko za slovenske misijonarje. Spričo velike plemenitosti in vneme za misijone je bilo mogoče zbrati izredno vsoto 86.000 lir, ki bo razdeljena med najbolj potrebne slovenske misijonarje.

Deset duhovnikov za 400.000 vernikov

Apostolski vikar mesta Wau v Južnem Sudanu msgr. Irenej Dud je mogel slediti le zadnjemu delu II. vaticanskega koncila. Omenjeni prelat je edini katoliški vikar, ki je še ostal v Južnem Sudanu, kjer je skrb za duše 400.000 vernikov zaupana samo 10 duhovnikom.

KEROZEN - NAFTA - DRVA - PREMOG

TVRDTKA

Lourecič

KEROZEN »TOTALDOMO« VAM ZA TRST IN OKOLICO
DOSTAVIMO NA DOM VEDNO TEKOM DNEVA

TRST - DOMJO 38 - Tel. 99-331

V mesecu katoliškega tiska naj bi naše versko čtivo dobilo dostop v vsako slovensko hišo!

ANTON VAN DE VELDE

Srce zmaguje

5

ENA IN ENA JE TRI

Bliža se oktober. Stric pride na obisk. »In kako je kaj pri vas?« vpraša Jodo. Greta sedi blede v svojem naslanjaču. Jon ne ve dosti povedati. Nekaj tednov sem je njeno stanje uporno. Nobena jed ne ostane v njej. Neverjetno, od česa se živi. Jon se čuti krivega pred svojo ženo. Stric kmalu ve, koliko je ura. »Kdaj boš vpraša in si zapali cigaro. »Čez... saj, kdaj bo?« Jon rajši umolkne. Kako naj si človek take reči natanko zapomni? »V treh mesecih,« pravi Greta. »Ah, no, hvala Bogu,« kima Jodo. »Če je tako reč mimo, potem je veselje, kaj?« Jon se razhudi. Kaj pa razume take sence o tej stiski? »Fant,« pravi stric, »tvoja žena zna bo-

lje računati kakor ti. Sicer se pa zdi, da je v pisarni vse v redu. Ravnatelj je zadovoljen.«

»Tem bolje,« pravi Greta. »Saj,« godrnja Jon, »človek se vsemu privadi. Nikoli bi si ne bil mislil, da bom lahko postal knjigovodja.« »Imel si zmeraj previsoke zahteve, fant!« Stric strka pepel svoje cigare v zaboj za premog. »Saj, saj, to že poznam. Imeti cel kup otrok in stradati.« Se sreča, da je stric trezen!

»Ali bi ga šilce?« vpraša Jon. Obhaja ga poželenje, da bi treščil strica po stopnicah, toda stric se je izkašljal; zdaj mora h kvartanju v »Bienvenuju« na Glavnem trgu.

»Torej...« Jodo vstane, stolček z robcem prah s svojih dokolenk in vzdihne od napora.

»Pa še enkrat hvala,« pravi Greta, »za vse, kar si za Jona...«

»Da, da, prišla sva pod streho,« se reži Jon. »Stric bo zato poplačan.«

»Ni treba, otroka!« Jodo si povezne klobuk na glavo. »Jaz imam zase zadosti.«

»Hvala Bogu,« kima Jon. In ko stric izgine: »Dobro, da sva se ga iznebila. punica. A takle postopač bi moral dobiti hudo babnico in dvanajst otrok v hišo.«

»Ah, vsakdo zase,« menj Greta. »In Bog za vse.«

Če v trgovini ravno nikogar ni, pride spodnja gospa gor, da pomaga v gospodinjstvu, kadar ni Jona doma. Sama je tudi imela otroke, pa so vsi poročeni. Njen mož se je lanj ponesrečil pri neki nezgodi v ladjedelnici. Poklical jo so jo k njemu v bolnišnico sv. Alojzija in ga je našla mrtevga. Odtlej se ji je bolezen v jetrih poslabšala. Od žalosti kajpak. Ti moj Bog, človek res nekaj prenese, toda njej ni sile, ko ima špecerijo in oddaja prvo nadstropje.

Jon je zadnje mesece pogumno garal. Paroplovno družbo mrzi iz vsega srca, toda zaradi ženske doma in v pričakovanju velikega dogodka v lastnem gnezdu čuti, kako mu raste čut odgovornosti. Prav tako je, ko da raste šele zdaj v pravega moža. Greta pa da šele zdaj postaja prava žena. To je spet ena izmed tistih lepih

življenjskih ugank, ki se človek ob njih zgrozi in mu vlijejo hkrati poguma v srce.

Tovariši so prijazni fantje, nekoliko boječji od strahu. »Kako da od strahu?« vpraša Jon nekoč Lundersa.

»Od koga dobivaš svoje ficke?« mu odvrne Lunders.

»Ta bi bila lepa,« pravi Jon, »za to vendar delam. Kar se pa mojega prepričanja tiče...«

»To le lepo spravi v žep, fant!« Lunders se sočutno smehlja.

»Za sto predstojnikov ne!«

»Jaz to poznam,« pravi Lunders, »sem vse to okusil. Sem dosti glasneje vpil kakor ti, dokler nisem obsedel brez kruha. In sem bil vesel, človek božji, da sem se lepo solidno vstulil semkaj, ker sem zbežal dobro priporočilo. Da bi le ne brskali po moji preteklosti, sicer frčim na cesto.«

»Zakaj pa?«

»Zakaj? Ta večni zakaj! Mi sedimo tukaj pri rodoljubih, človek božji, pri krščanskih ljudeh.«

»No,« pravi Jon, »saj prav zato...«

»Kakopak!« Lunders se zvija od smeha.

»Ali misliš, da s svojimi parniki vero podpirajo? To bi bil napak naložen kapital.«

»Strela vendar, Lunders, saj vendar stopajo za procesijo s svečo v rokah?«

»Kakopak!« pravi Lunders in od smeha mu kapljajo solze izza naočnikov. »Celo poslovne zveze imajo z ljubim Bogom: Je vous aimera! très fort, zelo te imam rad, enkrat na leto, ostalo je kupčija.«

»Sodrga,« godrnja Jon.

»Samo tiho bodi,« svari Lunders, »potem si utegneš utreti pot.«

Tednj minevajo. Greta manj toži o slabostih.

»Najhujše je mimo,« pravi debeluša, toda ve, da najhujše šele pride. In nekega jutra Greta ne vstane; ne more. Večkrat je tisto skrivnostno v njej zares oživelo.

»Le pojdi in miren bodi!« pravi Greta. »Bo že minilo.«

Toda na mah komaj zadrži vzkrík in zastrmi v Jona z velikimi očmi, ki je v njih polno groze.

»Kaj pa je? Greetje? Kakšen nepridiprav, kaj? Počakaj, da pride na svet, potem mu jih naložim po notah!«

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

† Č. m. Mehtilda Grčar

Na praznik sv. Treh kraljev je umrla v uršulinskem samostanu v Gorici č. m. Mehtilda Grčar v 89. letu starosti. Rodila se je na Gorenjskem in vstopila v samostan v Skofji Loki. Nekaj let pred prvo svetovno vojno so jo predstojniki poslali v Gorico, kjer je ostala do smrti.

V prvi svetovni vojni, medtem ko je velik del Goričanov zapustil mesto, je m. Mehtilda z maloštevilnimi sosestrami ostala v samostanu, kjer je sprejela v varstvo zapuščene otroke in pomagala ranjenim, brez ozira na narodnost. Pa ne samo takrat, tudi pozneje, ko je dolgih petdeset let vzgajala dekleta vseh slojev in obeh narodnosti, ki živita v našem mestu, jo je vedno odlikovala njen nepristranost in čut za pravičnost.

Gojenkam, ki so ji bile zaupane, je bila skrbna in ljubeča mati, ki pa je znala biti tudi stroga in neuklonljiva, kadar je to smatrala za potrebno in koristno. Kako so jo gojenke cenile in kako so ji bile hvaležne kasneje v življenju, najbolje pričajo vsakoletni sestanki, ko so se nekdanje gojenke, danes matere in stare mame, zgrinjale okrog svoje drage vzgojiteljice in z njo obnavljale spomine na dobo, ki so jo prebile med samostanski- mi zidovi... Pa ne samo ob prilikih teh sestankov, ampak tudi ob drugih prilikah so prihajale od blizu in daleč, da se pogovorijo z njo, da ji potožijo svoje težave, da jo prosijo za nasvet. Tudi potem, ko je zaradi starosti in bolehnosti prepustila vzgojiteljsko mesto mlajšim močem, se je vedno živo zanimala za gojenke, predvsem pa seveda za svoje nekdanje »hčerke«. Vedno in povsod je bila vzor požrtvovalne in krepostne redovnice.

Zdaj pa ji je postal On, ki mu je posvetila vse svoje življenje, neskončno plačilo.

Nada Konjedic

Umrl je Rihard Orel — prijatelj beneških Slovencev

V civilni bolnišnici v Gorici je v torek 11. januarja umrl učitelj Rihard Orel, zelo znana osebnost med gorškimi Slovenci.

Pokojni Orel se je rodil v Prvačini pred 85. leti. Po končanem učiteljskem je napravil še eno leto konservatorija na Dunaju, kar mu je pozneje služilo, ko se je posvetil glasbi in zlasti še zbiranju narodnih popevk po Benečiji, Prekmurju in v Južni Italiji. Kot učitelj je služboval po raznih krajih kot v Dornberku, Oseku, Višnjeviku, Smarjah, Steverjanu in Standrežu.

Za časa fašizma je bil leta 1927 tudi on premeščen v notranjost Italije. Zadnje njegovo mesto je bilo v Huminu (Gemoni) v Furlaniji. Ko je že zavezniška vojaška uprava sprejela oblast, je bil imenovan za didaktičnega ravnatelja za mi- nersko okrožje.

Ko je kmalu nato stopil v pokoj, ni prenehal s svojim delom. Posvetil se je proučevanju in iskanju narodnega blaga, zlasti narodnih pesmi med beneškimi Slovenci. Nešteto krat je prehodil vso Benečijo in rešil mnogo dragocenosti, ki bi drugače šle v pozabo. Mnogokrat je obiskal tudi hrvaško naselbino v Molise in spisal zanimive razprave o tem. Svoje prispevke je objavil v slovenskih časopisih in v civilmetodijskem koledarju kakor tudi v samostojnih brošurah.

Bil je sam, brez družine, zato je lahko pomagal revnim dijakom. Stalno je vzdr-

ževal dva dijaka iz Benečije v zavodih v Trstu in Gorici.

Za vso skrb in ljubezen, ki jo je Rihard Orel posvetil zlasti našim najbednejšim bratom v Beneški Sloveniji, mu bo ostal slovenski narod večno hvaležen.

Rdeči petelin v Gorici in na Jazbinah

Prav na dan sv. Treh kraljev je izbruhnil požar v veletrgovini Pitassi v Gorici. Ogenj je v hipu zajel ves otroški oddelek v prvem nadstropju ter napravil škode za okrog 50 milijonov lir, ki pa je krita z zavarovalnino. Gasilcem je uspelo požar omejiti, tako da se ni mogel razširiti na oddelke v prtiličju ter drugem nadstropju.

Dan nato je pa zagorelo na Jazbinah v hiši št. 29, ki je last župnije v Vrhovljah. Najprej so se vnele saje v dimniku, nato pa se je ogenj razširil po kuhinji in na strop ter končno zajel vso notranjost hiše. Gasilci so imeli dela za šest ur. Zgorelo je 60 m² strehe ter skoro vse pohištvo kakor tudi okrog 40 stotov sena. Škodo cenijo na tri milijone, ki pa žal ni krita z zavarovalnino.

Obmejni promet v decembru

Na obmejnem prehodu pri Rdeči hiši so zabeležili v minulem decembru nad 395.000 prehodov v osebnem prometu. 238.232 prehodov je bilo s propustnicami raznih vrst in z dvoletniškimi dovoljenji, 157.201 pa je bilo prehodov s potnimi listi. Z njimi je odšlo v Jugoslavijo 75.811 italijanskih državljanov, vrnilo se jih je pa 72.758; tujih državljanov je prišlo s potnim listom 4895, odšlo pa jih je 3737. V letu 1965 je šlo čez mejo v Gorici nad 2.837.000 potnikov, kar pomeni z ozirom na leto 1964 70% porast.

Delavnost gorškega Zelenega križa v preteklem letu

Vozila gorškega Zelenega križa so v letu 1965 prevozila 93.616 kilometrov poti, osebje te ustanove pa posredovalo v 5016 primerih. Brezplačnih prevozov v dolžini 7991 km je bilo 1062. V potujoči knjižnici Zelenega križa si je 3112 čitateljev izposodilo 5855 knjig. Ustanova razpolaga s 6 rešilnimi avtomobili, namerava pa letos kupiti še rešilni voz, v katerem bi bilo prostora za dve nosilnici. Najvažnejše vprašanje pa ostaja slej ko prej gradnja novega sedeža. Načrte je občinska gradbena komisija že davno odobrila, manjkajo pa denarna sredstva, da bi jih izvedli.

4221 brezposelnih na Goriškem

Na pokrajinskem posredovalnem uradu za delo je bilo v začetku oktobra vpisanih 4221 brezposelnih, to je 352 več kot v mesecu septembru. Na prvem mestu so industrijski delavci in sicer je teh kar 2570 brezposelnih, sledijo neopredeljeni delavci s 634 brezposelnimi, nato uradniki s 424, trgovci s 342 ter prometni sektor s 147 brezposelnimi.

125 milijonov družinskega davka za gorške prebivalce

Na protokolnem uradu v Gorici je na vpogled seznam 9172 vpisanih davkoplačevalcev za mesto Gorico. Ti bodo plačali v letu 1966 skupno skoro 125 milijonov družinskega davka. Največ davkov bo tudi letos plačal Vittorio Vriz: 13 in pol milijona, nato zdravnik Rocco 11 in pol milijona, Renato Cazzola 10,8 milijonov ter Di Domizio 10 milijonov.

Poleg teh družinskih davkov bo občina prejela še za pobiranje smeti 21,8 milijona, za kanalizacijo 7,5 milijona, za zasedbo javnega prostora ob tržnih dnevih in sejnih 2,1 milijona, za pristojbino na pse 2,7 milijona, za trgovske obrtnice 83.000, za javne obrtnice 2 milijona, za napise 2,7 milijona, na stroje za kuhanje kave 1,3 milijona. Tako znaša vsota vseh občinskih davkov 166,5 milijona lir.

Enoletni obračun prometne policije v gorški pokrajini

Prometna policija gorške pokrajine je tudi lani s svojo delavnostjo občuteno pripomogla, da se je promet na cestah razvijal čim bolj neovirano in brez večjih nezdod. Patrolje prometne policije so leta 1965 prevozile 549.152 kilometrov ter posredovale v 639 nesrečah, v katerih je zginulo življenje 23 oseb, 520 pa jih je bilo ranjenih. Brez ranjenih je poteklo 241 cestnih nezdod. Vseh glob je bilo pri- sojenih 17.560.

Zanimivo je, da v mesecu avgustu, ko kroži po cestah največ vozil, v območju gorške pokrajine ni bilo nobene smrtno žrtve, enako ne v juniju ter novembru. Samo ena smrtna nesreča je bila meseca maja, najbolj črn mesec je bil pa julij s 5 mrtvimi.

Za tiskovni sklad: Gdč. Fanny Zivec, Pordenone, 2,00 lir; I. B., Devin, 500 lir; p. F. R., St. Andraž (Avstrija), 10 šillingov; N. N., Sovodnje, 100 lir.

RADIO TRST A

Sporod od 16. do 22. januarja 1966

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojano. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Bratovščina sinjega galeba«. Napisal Tone Seliskar, dramaturg Maru Kalan. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. — 15.00 Revija popevk. — 15.30 »Goveve kaprice«, radijska suita, ki jo je napisala Carmen Garcia Lecha. — 17.00 Glasba tržaških skladateljev za komorne skupine. — 18.30 Kino, večeraj in danes. — 19.00 Dve sto let valčkov: Ludwig van Beethoven, Frederic Chopin in Johann Strauss.

Ponedeljek: 11.35 Radio za šole. (Oddaja za srednje šole). Ponovitev ob 17.25. — 18.00 Ne vse, toda o vsem, radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Francoske simfonične skladbe iz prejšnjega stoletja. Hector Berlioz: Harold v Italiji, op. 16. — 19.15 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti: Vinko Beličič: (15) »Stritar kot pesnik in pripovednik«. — 21.00 Pietro Mascagni: »Cavalleria rusticana«, operna enodejanka.

Torek: 12.00 Iz slovenske folklorne: Rado Bednarik: »Pratika za drugo polovico januarja«. — 17.20 Italijanska po radiju: Osnovni tečaj: 13. lekcija. — 18.30 Koncertisti naše dežele: Flvist Miloš Pahor, pianist Claudio Gherbiz. — 19.00 Ploščice za vas; 14. quiz oddaja. — 21.00 Pregled slovenske dramatike. 8. oddaja. Romantično-realistična ljudska igra s petjem: Prizori iz del: »Stari Ilija« Ignacija Borštnika, »Legionarji« Frana Govekarja in »Rokovnjači« Frana Govekarja in Josipa Jurčiča. — 23.00 Nova glasba: Ploščice s 17. festivala sodobne glasbe v Benetkah.

Sreda: 11.35 Radio za šole. (Oddaja za prvo stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.15 Pomenek s poslušavkami: 5. oddaja. — 18.00 Ne vse, toda o vsem, radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Klavirska glasba: Primož Ramovš: Sonata; Sarkazmi; Pentektasis. — 19.15 Higiena in zdravje: 3. oddaja. — 20.35 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 21.00 Simfonični koncert italijanske radiotelevizije iz Turina. V odmoru (približno ob 21.45) Knjižne novosti: Martin Jevnikar: »Smiljan Rozman in njegov roman »Brusač««.

Četrtek: 12.00 Za smeh in dobro voljo. Besedilo: Danilo Lovrečič. — 17.20 Italijanska po radiju: Osnovni tečaj: 14. lekcija. — 18.30 Klasični moderne glasbe: Anton Webern. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 »Božji mejniki«. Napisal Ivan Pregelj, za radio dramaturg Jožko Lukeš. — 22.30 Baritonist Darj Zlobec, pri klavirju Gojmir Demšar.

Petek: 11.35 Radio za šole. (Oddaja za drugo stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.15 Pomenek s poslušavkami: 6. oddaja. 18.00 Ne vse, toda o vsem, radijska poljudna enciklopedija. — 19.00 Pevski zbori Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Tita Birchbner« iz Tapoljana in Nogareda al Torre. — 19.15 Slovenski znanstveni delavci s tržaške univerze: (7) Pavel Zlobec: »Hitri tranzistorjski ojačevalci. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota: 12.00 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Volan: 3. oddaja za avtomobiliste. — 16.30 Zgodbe druge svetovne vojne: Bonaventura Tecchi: »Prevoze«. — 17.20 Po II. vatikanskem koncilu. Poročila in komentarji. — 17.30 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. — 19.15 Družinski obzornik: 4. oddaja. — 20.35 Teden v Italiji. — 21.00 Za smeh in dobro voljo. Besedilo: Danilo Lovrečič.

Napredek gorškega turizma

Dotok inozemskih turistov se je lansko leto z ozirom na leto 1964 povečal za 17,12 odstotkov. To se je poznalo zlasti v Gradežu. Tam so bili turisti iz Nemčije na prvem mestu, takoj za njimi pa so jim sledili Avstrijci.

Do konca oktobra 1965 je prišlo na Goriško 121.000 turistov; nad polovico (66.214) je bilo inozemcev. Gostinskih obratov je bilo na Goriškem v preteklem letu 1401 s 7750 sobami in 14.430 posteljami. K temu je treba prišteti še 6 campingov z 49 kopalnimi napravami ter 7570 ležišč.

Da se bo turizem na Goriškem še bolj razvil, bo treba izboljšati več cest kakor npr. Oslavje-Jazbine-Dolenje ali Krmin-Krminska gora. Cesta Rubije-Vrh pa bo verjetno v glavnem urejena že letos.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda na Goriškem vabi v zvezi s praznovanjem molitvene osmine za zedinjenje vse rojake iz Gorice in okolice na kulturni večer, ki bo posvečen

SKOFU ANTONU M. SLOMSKU

apostolu cerkvene edinosti med

Slovinci

Prireditev bo v nedeljo, 23. januarja ob 4^h pop. v Kat. domu v Gorici.

Slavnostni govornik bo dr. Franc Segula iz Rima, glavni pospeševatelj Slomškove beatifikacije pri Sv. stolici

OBVESTILA

JANUARSKA STEVILKA »PASTIRČKA«

Kot vedno, je tudi ta številka prav razgibana. V njej se prepleta božično vzdušje z novoletnim, govora je o zadnjem vesoljnem cerkvenem zboru v zvezi z otroki, nadaljuje se potopis o Sv. deželi, v športni rubriki je govora o svetovnem prvenstvu v hokeju na ledu, ki bo letošnjega marca v Ljubljani, zgodba »Dogodivščine dveh dečkov« se zanimivo razvija, tudi skavtski problemi pridejo do izraza, na zadnjih straneh pa so se oglašili s svojimi pismi naši otroci. Njih dopisov je vedno več, kar dokazuje, da jih je njihov list »Pastirček« že kar dobro zajel.

RAVNATELJSTVO NIŽJE SREDNJE

ŠOLE V TRSTU obvešča, da se bo vršilo v nedeljo 16. januarja 1966 ob 10.30 v šolskih prostorih v ulici Randaccio 10, roditeljski sestanek. Stariš dijakov in njihovih namestniki so v ljudo vabljene, da se sestanaka udeležijo.

V CASU JUBILEJA, ki ga je napovedal sv. oče, bo v Gorici v cerkvi sv. Ivana vsak četrtek ura čiščenja po namenu cerkvenega zbora. V januarju in februarju bo ob 6. uri zvečer.

DRUSTVO SLOVENSkih IZOBRAZEN

CEV V TRSTU uvaja z letošnjim letom snidenja izobražencev vsako sredo od 18. do 21. ure v ulici Donizetti 3. Prvi ta večer bo v sredo 19. januarja, nato pa vsako naslednjo sredo.

ŠPORT

Smučanje. Preteklo nedeljo so se na Trbižu vršile smučarske tekme med dijaki gorške province za sestavo reprezentance na prihodnjih tekmah v Cortini. Nastopila je tudi šest dijakov slovenskih srednjih šol, ki so dosegli naslednje uspehe:

Veslatom (naraščajniki): 1. Marassi G. 41'2"; 2. Komaulj F. 1'17"3; Stanta M. 1'37"3. Neocenjeni (ker so spustili vrata): 12 (med njimi tudi Kranner Marijan 38'7 in Mermolja Franc.) Izven ocenjevanja (premladi): Lovišček Peter 1'21"6. Mladinke: 1. Leban Maja 48"4; 4. Koran Mirjam 3'00".

Tek na 3 km (naraščajniki): 1. Kranner Marijan 13'53"2.

Med desetčlansko reprezentanco za tekme v Cortini bo gotovo vključena Leban Maja in verjetno Kranner Marijan.

DAROVI:

Za Zavod sv. Družine: Namesto cvetja na grob pok. Francu Rijavec poklanjajo solastniki stavbe ul. Alfieri 9, 3.000; družina Soban namesto cvetja na grob pok. gospe Josipine Jelenčič 10.000; N. N., Mirnik, 10.000; Vanda 5.000; nabirka v stolnici 3.500; Brisko Marija 500; gdč. Gabrijela Mikuluz v spomin pok. Marije Sfiligaj 2.500; dve prijateljici, Gorica, 2.000; v čast sv. Jožefu gdč. Dragica 2.000 lir.

P. S. - Pomotoma je bilo objavljeno za L. 30.000 Dobrodelno Društvo namesto Podporno Društvo.

Za Alojzijeve: N. N. 5.000; N. N. 10.000; dve prijateljici iz Gorice 2.000; N. N., Gorica, 2.000; L. L. 5.000; Gabrijela Mikuluz v spomin pok. Marije Sfiligaj iz Pevme 2.500; Minka ob prvi obletnici smrti mame in tete 3.000 lir.

Za Kat. glas: Namesto cvetja na grob pok. župniku Frantonu Crnigoju iz Kozane daruje N. N. 2.500 lir.

Ob prvi obletnici smrti mame in tete daruje Minka 3.000 lir za Kat. dom iz 3.000 lir za Alojzijeve.

Vsem darovavcem iskren Bog plačaj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 30, osmrtnice L. 50, več 70% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Belokranjski ples v izvedbi akademske folklorne skupine »F. Marolt« iz Ljubljane

V nedeljo, 16. januarja bo v Katoliškem domu v Gorici nastopila dvakrat s slovenskimi narodnimi plesi

Folklorna skupina „Francè Marolt“ iz Ljubljane

Popoldanska prireditev, ki je namenjena zlasti okoličanom, bo ob 3. popoldne. Za obiskovavce s Krasa bo na razpolago poseben avtobus, ki bo ob 14^h odpeljal iz Jamelj čez Doberdob, Devetake in Rupo v Gorico.

Večerne prireditve, ki bo že ob 19. uri (in ne ob 19.30, kot je bilo zadnjic javljeno), naj se udeleže predvsem rojaki iz mesta in bližnje okolice.

Predprodaja vstopnic bo v soboto in nedeljo dopoldne v kavarni Bratuž.

Ista skupina izvaja ples iz Rezije